Regnum ē nolle regnare cum poſſes.
Nihil ſine ratione faciendum eſt.
Non ē aliqđ bñficiū: niſi ū rōne facti datuȝ eſt
Videndū eſt ⁊ conſiderandū: quid: cui: qualiter: quando: vbi: ⁊ quare ſit dandū.
Turpiſſimū genꝰ bñficij ē inconſulta donatio
Multo grauius eſt: male dediſſe beneficia ꝙ̄ non dediſſe.
In dando bñficia eligendus eſt vir ſimplex: memor gratus: alieni abſtinens: non ſui auarus ⁊ maxime beniuolus.
Non eſt turpe remutare conſilium.
Multo plus ꝓdeſt: pauca ꝑcepta ſapiētie teneas: ⁊ illa habeas in ꝓmptu ⁊ i vſu: ꝙ̄ ſi multa de ſcientijs: ⁊ nō habeas ad manus.
Stulticia eſt morbus anime.

Auctoritates ex libro ſenece de remedijs fortunarum.

Morieris. Iſta nā hoīs ē: nō pena.
Morieris: hac conſideratione intraui vt exirem.
Morieris: gētiū lex ē reddere qđ acceperis.
Morieris: peregrinatio ē vita noſtra: cū diu ambulaueris domū redeundum eſt.
Morieris: putabā te aliqd noui dicere: ad h̄ etiā veni huc: huc me ducūt dies oēs: naſcēti mihi ꝓtinꝰ natura poſuit hunc terminū.
Morieris: ſtultū ē dubitare qđ vitare ñ poſſis
Peregre morieris. nulla t̄ra mortua ē aliena
Peregre morieris. non eſt grauior foris ꝙ̄ demi ſomnus.
Iuuenis morieris. qcunqȝ ad extremū fati ſui venit ſenex morit̄. Nō refert q̄ ſit hoīs etas ſi viuere nō poſſū plꝰ: hoc ē ſenectus mea.
Iuuenis: morieris nō refert quot annos: ſed quot ceperim habeam.
Inſepultꝰ iacebis. qd aliud dicā: ꝙ̄ illud virgilij: Facilis iactura ſepulcri. ſ. nihil ſentio qd ꝑtinet ad me iactura corporis inſepulti.
Egroto. Venit tēpꝰ vt experimentū mei caperem: nō in mari aut in prelio vir fortis tātū apparet: ſed in lectulo virtus exhibetur.
Egroto; iſtud toto ſeculo fieri non poteſt: aut enim febrē relinquo: aut ipſa me: ſemꝑ eſſe non poſſumus vna.
Male de te opinant̄ hoīes. ſed mali moueor: ſed aliter mouerer: ſi de me maximꝰ Cato. Si Lelius ſapiens. ſi alter Cato. ſi ſcipiones duo iſta loquerentur.
Nūc āt malis diſplicere: amabile ē ⁊ laudabile
Non poteſt vllam auctoritatem habere ſententia vbi quis damnandus eſt.
Male de te loquitur: mouere ſi hoc iudicio faceret nō morbo: nō de me loquit̄: ſed de ſe.
Male de te loquūtur hoīes. bene loq neſciunt faciunt nō quod mereor: ſed quod ſolent.
Exulabis: non patria mihi interdicit̄ ſed locꝰ: in quācūqȝ terrā venero in meā venio: nulla terra exiliū eſt: ſed altera patria: patria eſt vbicunqȝ bene es.
Dolor iminet: ſi exiguus ē feramus: leuis. n. eſt ſapientia ⁊ patientia. ſi grauis ē feramꝰ: non leuis eſt gloria.
Dura res ē dolor: imo tu mollis.
Pauci dolorem ferre potuerunt.
Imbecilles natura ſumus.
Naturā infamare noli: ipſa nos fortes genuit
Pauꝑtas mihi grauis ē: imo tu paupertati.
Non in paupertate viciū eſt ſed in paupere: illa expedita hilaris ⁊ tuta eſt.
Magnam pecuniam quis habet: hominē illū videas: archa eſt.
Multū quis habet: aut auarus: aut ꝓdigus: ſi ꝓdigus nō habebit: ſi auarus nō habebit: multi illum comitantur: mel muſce ſequuntur: cadauera lupi ⁊ formice: iſta turba predam ſequuntur non hominē.
Pecuniā perdidi: fortaſſe te illa perdidiſſet: o te felicem ſi cū illa auariciā perdidiſſes.
Oculos perdidi: habet ⁊ nox ſuas voluptates o quā multis cupiditatibus inciſa ē via.
Amiſi liberos: ſtultꝰ ē qui flet caſus mortaliū.
Naufragium feci: nō quod perdideris: ſed quod euaſeris cogita.
Oia ꝑdidi: ſed cū omībꝰ perire potuiſti.
In latrones incidi: alius in accuſatores: alius in fures: aliꝰ in fraudatores: plena inſidiis via eſt: noli cōqueri quod incideris: ſed qđ euaſeris gaude.
Inimicos graues habeo: quādo aduerſus feras munimēta cōquires: quō aduerſus ſerpentes: ſic aduerſus inimicos auxilia circūſpice: quibus illos arceas: aut compeſcas: aut quod optimū eſt placa.
Amicū perdidi: iā ante te habuiſſe certū eſt.
Amicū ꝑdidi: aliū quere. ⁊ ibi eū queras: vbi inuenias: quere inter liberales artes: inter recta ⁊ honeſta hoſpicia aut officia. Quere i

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

laboribꝰ ad menſam res iſta non queritur: querere aliquid frugi.

Prorē bonā amiſi. Utrū iueneras bonaꝫ: an feceras. Si iueneras habere adhuc te poſſe intelligas quod habuiſti. Si feceras bene tibi ſpa res periit ſaluus eſt artifex. Prorem bonā amiſi qd tu in illa ꝓbabas: pudiciciaꝫ ꝙ̄ꝫ multe caſtitatē ꝑdiderunt: ꝙ̄ꝫ multas ex optimis coniugibus peſſimas vidimus ex diligētiſſimis ſolutiſſimas ex liberaliſſimis rapaciſſimas.

Nihil tam mobile ē velut feminarū voluntas ⁊ nihil tā vagū veterum matrimoniorū repudia cognouimus ⁊ fediores diuortio male coherentiū rixas riſimus.

Prorem bonaꝫ amiſi: ſoror bona reperiri nō poteſt nec mater.

Pror aduenticiū bonum eſt.

Auctoritates primi libri Boetii de conſolatione philoſophica.

Carmina q condā ſtudio florēte pegi. Flebilis heu meſtos cogor inire modos. Has ſaltē nullus potuit peruincere terror.

Ne noſtrū comites proſequerentur iter.

Mors hominū felix q̄ nec ſe dulcibꝰ annis

Inſerit: ⁊ meſtis ſepe vocata venit

Quid me felicē totiens iactaſti amici

Qui cecidit ſtabili non erat ille gradu.

Btā eſt reſpublica: cui pinceps ſapiēs dn̄atur

Philoſophia omniū virtutū eſt mater ⁊ ma/

Imprudentia rex numerata: nō pōt imitari.

Puerorꝫ exercitus ſi numeroſus eſt ſpernendus tamen eſt quoniā a nullo duce regitur: ſed ſm errorem ſuū temere rapitur.

Deteriora velle: noſtri defectus ē.

Minuit eni quodāmodo ſe ꝓbantis cōſcientie ſecretum quotiens oſtendando factū qs de factis ſuis fame ſuſcipit premiū.

O ſtelliferi cōditor orbis. Qui ppetuo nixus ſolio Rapido celū turbine verſas. Legēꝙ pati ſydera cogis O ia certo fine gubernās hominū ſolos reſpuis actus.

Secundi de conſolatione.

Rerū exitus prudentia metitur.

In omni aduerſitate fortune. infeliciſſimum genus infortunii eſt fuiſſe felicem.

In rebꝰ fortuitis nō ē btitudo: qꝛ oia fortuita auferri poſſunt: ſed btitu do eſt bonū ſtabile

Btitudo ē ſūmū bonū nature rōnē degentis.

Natura paucis minimiſꝙ contenta eſt cuius ſacietatem: ſi ſuperfluis vrgere velis aut iniocundū erit: qd̄ infunderis aut obnoxiū fiet

Homines deo: mente ſimiles ſunt.

Ceteris animalibus ſeſe ignorare natura eſt: homini vitio venit.

Ego nego illud eſſe bonum: qd̄ nocet habēti.

O diues qui nūc cōtū gladiūꝙ pertimeſcis ſolicitus ſi vite huius callem vacuus viator intraſſes coram latrone ſecurus cantares.

O ꝙ̄ꝫ preclara eſt operū beatitudo mortalium: quā cū adeptus fueris: ſecurus eſſe deſiſtis

Felix nimiū prior etas: Contēta fidelibꝰ aruis. Nec inerti pdita luxu. Facili que ſera ſolebat. Ieiunia ſoluer̄ glāde Nec brachica munera norat: liquido cōfundere melle. Nec lucida vellera ſerumt Tireo miſcere veneno. Somnos dabat herba ſalubres: Potum quoꝙ lubricus amnis. Umbras altiſſima pinus. Heu primꝰ quis fuit ille: Auri qui pondera tecti. Gemmaſꝙ latere volentes: precioſa pericula fodit.

Si corpus hominis ſpectes: quid inbecillius reperire homine queas quos homines ſepe muſcularū morſus vel ſecreta queque tentantium necat introitus.

Nō quidꝙ libero imperabis animo.

Natura deſpicit: vt cōtraria queꝙ iungant.

Agit. n. cuiuſꝙ rei natura: qd̄ ꝓpriū eſt ei: nec contrariū rerū miſcetur effectibꝰ: ⁊ vltro que ſunt aduerſa depellit.

Red collata improbis dignitas: nō nodo non efficit dignos ſꝫ ꝓdit ⁊ oſtētat potiꝰ idignos

Heu grauem ſortem quotiens iniquus: addit ſeuo gladius veneno.

Omnis terre circuitꝰ ad celi ſpaciū comparatꝰ puncti rationem obtinet.

Infiniti vero atꝙ finiti. nulla vnꝙ poterit eſſe collatio.

Sui vero bene mens conſcia: Terreno carcere reſoluta: Celum libera petit.

Nōne omne terrenū negociū ſpernit aia que ſe celo fruens terrenis gaudet eē exemptā.

Mors ſpernit altam gloriam: inuoluit humile pariter ⁊ excelſum caput.

Quod ſi putatis longius vitam trahi. mortalis aura nominis. cū ſera nobis rapiet. hoc etiam dies nam nos ſera mors manet.